

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.872 van 14 september 2001
in de zaak A. 101.657/XII-2992.**

In zake : Walter DILLES,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. NAVASARTIAN,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Kroonlaan 190

tegen :

1. de gemeente BRASSCHAAT,
2. de gouverneur van de provincie ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

de NV ARTIC,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COPPENS,
kantoor houdende te ROESELARE,
Westlaan 358.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Walter DILLES op 13 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen “van de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen, waarin gezegd wordt dat er geen aanleiding bestaat om op te treden tegen het besluit van het College van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat, houdende toewijzing van de concessie voor alleenverkoop van ijs en roomijs in het sport- en recreatiecentrum en het gemeentepark van Brasschaat-Centrum (...) aan de NV ARTIC te Kuurne”;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat A. COPPENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de NV ARTIC vraagt in de debatten te mogen tussenkomen; dat haar belangen bij de zaak betrokken zijn; dat er reden is om het verzoek tot tussenkomst in te willigen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat op 14 november 2000 de concessie voor de alleenverkoop van ijs en roomijs in het sport- en recreatiecentrum en het gemeentepark van Brasschaat-Centrum voor de periode van 1 januari 2001 tot 31 december 2006 (lees : 2009 ?) toewijst aan de tussenkomende partij; dat de beslissing overweegt dat het bod van verzoeker “weliswaar het hoogste is, maar dat betrokkene verder geen waarborgen biedt voor een goede exploitatie inzonderheid voor wat betreft de moraliteit, zoals mag blijken uit het voorgelegde bewijs van goed zedelijk gedrag”; dat verzoeker op 24 november 2000 tegen de toewijzing bezwaar aantekent

bij de gouverneur van de provincie Antwerpen; dat deze met brief van 18 januari 2001 meedeelt niet tegen de collegebeslissing op te treden;

Overwegende dat er in het licht van het geheel van de vermeldingen van het verzoekschrift grond is om als voorwerp van de besproken vordering aan te merken, benevens de zogenaamde beslissing van 18 januari 2001 van de gouverneur, ook het toewijzingsbesluit van 14 november 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat;

Overwegende dat de tweede verwerende partij en de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwisten; dat een onderzoek van en een uitspraak over die ontvankelijkheid zich alleen zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in de eerste plaats doet gelden dat de negatieve beoordeling van zijn moraliteit in de bestreden beslissing zijn handelsbedrijvigheid dreigt te schaden en zijn concurrentiepositie in het gedrang brengt “zoals dit trouwens reeds het geval was ten gevolge van de weigering tot toekenning van de concessie, ondanks zijn meest gunstige bod”;

Overwegende dat het besproken nadeel wezenlijk terug te voeren valt tot het aan verzoeker afgegeven getuigschrift van goed zedelijk gedrag en de daarop vermelde veroordelingen; dat verzoeker dit trouwens impliciet toegeeft door “reeds” in het bestreden toewijzingsbesluit zelf een illustratie van het aangevoerde

nadeel te zien; dat de toewijzingsbeslissing, door niet aan de voormelde veroordelingen voorbij te gaan, niet geacht kan worden verzoekers concurrentiepositie een specifiek, bijkomend nadeel toe te brengen dat als ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beschouwd moet worden;

Overwegende dat verzoeker in de tweede plaats aanvoert dat zijn inspanningen om het meest voordelige bod te doen, waardeloos worden en dat hij ten gevolge van het verlies van de concessie inkomsten moet derven, “wat voor een handelaar steeds catastrofaal kan zijn”;

Overwegende dat verzoeker geen enkele verduidelijking verschaft die toelaat de inspanningen die hij met het oog op het uitbrengen van zijn bod deed, als ernstig te beschouwen; dat hij, voorts, geen concessie “verliest”, maar er alleen geen toegewezen krijgt; dat het een misvatting is dat elke derving van inkomsten voor een handelaar catastrofaal kan zijn; dat het van het bedrag van de gederfde inkomsten en van de algemene financiële situatie van de handelaar afhangt of dit het geval is; dat verzoeker zich ter zake van elke toelichting onthoudt; dat dit een beoordeling van het nadeel van de derving van de inkomsten onmogelijk maakt;

Overwegende dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde voldaan is; dat dit volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV ARTIC in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien september 2001, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.